

ఈవారం సరసం

ఆలమగలు

- వి.ఎం.ఎన్.నాటి

బస్సులోంచి బయటికి తొంగి చూసింది వివుల. అప్పడే బస్సు ఆగడం మూలంగా లోపల్నుంచి దిగేవారు దిగుతున్నారు. వారిని సొంతం దిగనీకుండానే బయల్నుంచి ఎక్కేవారు తోసుకుంటున్నారు.

రద్దీ...రద్దీ...
నానా గోల...

హా! ఇందులో ఏద్యాధికులు, నిరక్షరాస్యులు ఒకే త్రాసులో తూగుతున్నారు. ఎక్కడుంది డిస్టింక్షన్?

ఎక్కడుంది తారతం? ఎవరికి వారే ముందుకు తామే లోపలికి చేరుకోవాలి, సీటు సంపాదించాలి. ఎలా సాధ్యమిది? ఏదో సినిమాలో చెప్పినట్లు

ఈ దేశం బాగుపడదు. అంటే! అంతా దిగి ఎక్కే వాళ్ళు ఎక్కేతాక ఇక బస్సు కదలబోతుందనగా అవ్వదు నింపాదిగా దిగ వచ్చులే.. ఈ ధీమాతో అలాగే సీట్లో కూర్చుండిపోయింది వివుల.

ఇదు నిముషాల పాటు కురుక్షేత్ర యుద్ధం హడావిడి ముగిశాక నిండు గర్భిణిలా ఇక బస్సు కదలబోతుందనగా 'అవ్వదు సూట్ కేసుతో సీట్లోంచి లేచి నిలబడింది తమ దిగడానికి.

అసరికే కండక్టర్ ప్యాసింజర్స్ కు టిక్కెట్స్ పంచేస్తున్నాడు. "మీరూట్ బస్ ఎక్కబోయి పారపాటువ ఈ బస్ ఎక్కారని తెలుసుకుని దిగుతున్నట్టున్నారు అనబోతు", ఆ మాట నాలుక చివరి దాకా వచ్చి ఫలానా ఊర్నించి ఆమె అంతకు ముందు ట్రీప్ లోనే వచ్చినట్లు పోల్చుకున్నాడతను.

'భలేవారే! ఇంతసేపు ఏం చేస్తున్నారు దిగకుండా? ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు. లోపల్నుంచి దిగే వాళ్ళను బయల్నుంచి ఎక్కేవాళ్ళు సరిగ్గా దిగనిస్తున్నారా? ఆ రభసలో దిగే వాళ్ళ ఒళ్ళు హూనమైవట్లనా? ఇవ్వదు చూడండి! ఒళ్ళు నలగడమన్నదే లేక ఎంత లేటుగా వెళ్ళుగలనో, చెప్పి హుందాగా బస్సు దిగుతున్న వివులను చూస్తూ నోరు వెళ్ళ బెట్టాడు కండక్టరు. మాతలే! నీలాంటి అతి తెలివి కలిగిన వాళ్ళు నూటికొకరున్నా చాలు మా బస్సులో డిస్టింక్షన్ మెయింటెనెన్స్ చెప్పలేం! ఇక... ఈ స్వగతంతో ఇంటికిళ్ళాక రిఫ్రెష్ అయిన వివుల విషయం భర్తకు చెప్పగానే అతను పడి పడి వచ్చాడు.

యూ ఆర్ జీనియస్ వివులా! ఆ బస్సులో అంతా నీకేసి ఎంత మెచ్చుకోలుగా చూస్తుంటారనుకున్నావు...అయ్యాం ప్రాడ్ ఆఫ్ యు రియల్! భర్త అభినందిస్తుంటే వివుల ఛాతి పొంగింది. అది గమనించాడు కృష్ణ. అక్కడ నీళ్ళు చల్లీసి పొంగుచల్లారడానికి...కళ్ళతోనే చూపించాడు తాను. 'ఎక్కడా' ముందు అర్థం కాలేదామెకు. వెంతనే తన స్థితి తెలిసాచ్చి 'యూ..!' సిగ్గుపడి పోతూ అతని గుండెల మీద బాదసాగింది. గుడ్డుతున్న ఆమె చేతుల్లాగా పట్టుకొని కళ్ళలోకి కాంక్షగా చూశాడు కృష్ణ. 'సంగతేమిటి సార్?' ఆమెకు అర్థమౌతోంది. భర్త ఆవురావురు మంటున్నాడని.

కాదా మరి...

వుట్టింటే కెళ్ళొచ్చిన తన ఎడబాటు పీరియడ్ పధినాళ్ళాయె...

ఏ మగాడు ఉండగలడు అన్ని రోజులు ఆడ తోడులేక?

అందునా ఆలై(వై)ఫ్ కు అలవాటు పడ్డాక...

ఆ మాట కొస్తే తనకు మాత్రం తొందరగాలేదా?

'నీకు ఆకలిగాలేదా?' అతనే గూఢార్థంగా మాట్లాడాలనుకున్నాడు. భర్తను వీట్ చేసింది వివుల. ఎందుకు వేయడం లేదూ? బస్సులో ప్రయాణం చేసి ఆ కుదుపులకు ఒళ్ళు చాలా అలసిపోయింది. ఆకలి ఒ ప్రక్క దంచేస్తుంటే. పదండి పోదాం.

ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్రవారపత్రిక * 18-9-98

డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గరకు...

అమె తన మాట కాచి చేయలేదనుకున్నాడు కృష్ణ

'అది కాదోయ్! వేవనేదీ...అతన్ని మాట వూర్తి చేయనీయలేదు వివుల.

మహా ఏప్టి చెవుతున్నారు. నాకు తెలుసులేంది! అబ్బాయి గారికి తొందరగా ఉందా? మరి ఇన్నాళ్ళు ఏం చేశారో. .. అతని గుండెలపైన ఒదిగింది మురిపెంగా.

'నీ ఫాటో చూస్తూ నీ బట్టలు తాకుతూ, నీ తలవులతోనే భారంగా రోజులు గడుపుతున్నానంటే నమ్ము!'

'నాపై ఇంత ప్రేమ కలిగిన వారు ఏకప్ చేసుకోను బస్టాండ్కు రాలేదే. మరి?'

'రావాలనే ఎంతో ప్రయత్నించాను వివులా!, ఒక్క పార్టీ తగిలి డిస్కవన్స్ తో రాలేకపోయాను. సారీ!

'ఫర్వాలేదులే! ముందు బోంచేద్దాం పదండి... తను లేచి నిల్చుంటూ అతని చేయి పట్టుకుంది రమ్మన్నట్లుగా,

' ఆ తర్వాత ? కొంటిగా చూశాడు కృష్ణ

'అదే!...ముసిముసిగా విప్పింది వివుల

'అదే! అంటే?'

'జెను' పాపం! ఏం తెలిదు. పసి వారుగా!..నోట్లో వేలు పెట్టినా కొరకలేరు.

వీరి అన్యాయత చూస్తూ వదివయస్కు రాలైన వంట మనిషి, సుబ్బువ్వు సీగ్గువడి పోయింది.

'పది నాళ్ళ విరహంతో ఎన్నడెన్నడు చేరువోదామా అని వేగిపోతున్న ఈ జంటకు వేమ అడ్డుగా ఉండ కూడదు. ఈ ఉద్దేశ్యంతో 'మీరే వర్ణించుకుంటారా? నేను వెళ్తాను. అవతల పనుంది నాకు'... అంది యజమానురాలినుద్దేశించి.

అమె ముఖంలోకి చూసిన వివులకు అర్థమై పోయింది. అమె ఎందుకు వెళ్తానంటూండో...

అమె ఉన్నా భర్త ఆగేట్లు లేడు. భోజనం చేస్తున్నంతసేపు ఎన్ని చెణుకులో..తనకు తెలిసేదేగా అయ్యగారి పోకీరి తనం!

'సరే! వెళ్ళు...' అంది వివుల, అమె వెళ్ళడమే తన పరువు నిలుపుకొన్నట్లని ఆ పై తననుకొన్నట్లే కృష్ణ అగడాలు అన్నా, ఇన్నా...

'నీ! ఏ నమయాన ఏంటి చేయాలో అనే చేయాలి', వయసు పెరుగుతుంటే కాని అట్టే!

అప్పటికీ కంప్రోల్ వీన్నూనే ఉంది.

'జెను కదూ!' తను మందలించిన ఆ కాసేపు గపమప!

మళ్ళీ మామూలే!

'అబ్బ! మీతో వేగలేను బాబూ...' వచ్చేసింది వివుల.

'ఇలా అంటావే కానీ నీతో మాత్రం నేను వేగలేను. ఎక్కడా అని అడగవేం?'

'నీ! సీగ్గులేదు మీకనలు...తల తివ్వకొని అందంగా నవ్వుకొంది. వివుల

చిలిపి మాటలు, కొంటి చేష్టలొద్దని పై కతన్ని వారిస్తుంటుండే కానీ అతను చెలరేగుతుంటే తన కెంత హాయిగా ఉంటుందో...

స్త్రీ వుటకాయే...

అతన్నా బయటపడలేదు

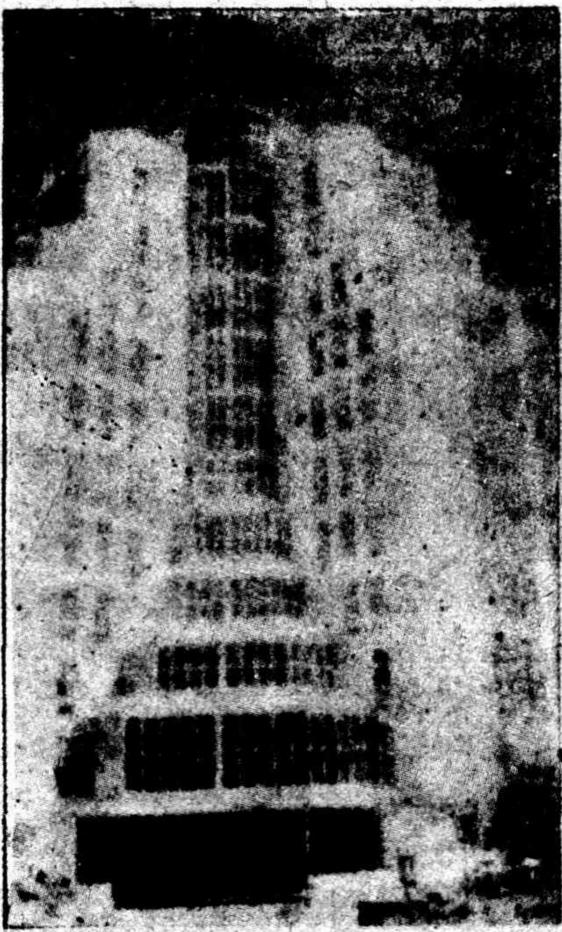
భగవంతుని స్పష్టిలో ఉన్న మధురిమే ఇంత!

అలుమగలను కలిపి వారి రసాస్వాదవలో స్పష్టికే వన్నె తెచ్చాడు! అడమగ మధ్య దొర్లే రొమాంటిక్ డైలాగ్స్, స్టర్లులు, కొంటి చూపులు..వాహ్వా!

అజరామరం సుమా!

ఇది పొల్లు అన్నవారి విషయంలో అత్యవంచనే ముమ్మాటికీ!

వాస్తు సుఖదుఃఖాలు

వాస్తు శాస్త్రమే. కాదనడం లేదు. అయితే ఏది వాస్తు! ఏది కాదు! అని చెప్పలేని పరిస్థితి.

ప్రతి పేటలోనూ, ప్రతి ఆఫీసులోనూ...అంటెందుకు పది మందిలో పదకొండు మంది వాస్తు 'పరిజ్ఞానం' వున్న వారు వుట్టుకొస్తున్నారు. ఒక వాస్తుశాస్త్రవేత్త చెప్పినట్లే ఇల్లు కట్టుకుంటారు. అయితే మరో శాస్త్రవేత్త వచ్చి 'ఎవడండీ ఈ ఇంటికి వాస్తు చెప్పింది! ఆ తూర్పువైపు వున్న గోడను పడగొట్టి పడమటివైపు కట్టండి. ఇంటిముందు వేసిన బోరు బావిని వూడ్చేసి ఇంటి వెనక ఈశాన్యంలో బోరు వేయండి.' అని జదిపిస్తాడు.

ఈ పెద్దమనిషి చేప్పినట్టు చేసినా ఇంకొకరు వచ్చి మళ్ళీ ఏదో వంక చెబుతారు. ఈ కాలంలో 'వాస్తు' గృహస్తులను భయపెడుతోంది. "వాస్తు ప్రకారం ఇల్లు కట్టాము" అనే తృప్తి దాదాపు ఎవరికీ మిగలడం లేదు.

వాస్తు ప్రకారం ఇల్లు కట్టడం వల్ల కొన్ని శుభాలు జరిగి వుండవచ్చు. కట్టకపోవడం వల్ల కొన్ని నష్టాలు జరిగివుండవచ్చు. శాస్త్రవేత్తలు చెప్పినదల్లా ఎవడం వల్ల ఆర్థికంగా కొన్ని నష్టాలు జరిగి వుండవచ్చు.

మీ అనుభవాలన్నింటినీ వ్రాసి ఈ కూపన్ ను కనరుమీద అంటించి మాకు పంపండి

అనుభవాలను పంపవలసిన చిరునామా:

వాస్తు సుఖదుఃఖాలు
 ఎడిటర్,
 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక
 రోడ్ నెం.8, బంజారా హిల్స్
 హైదరాబాద్ 34.